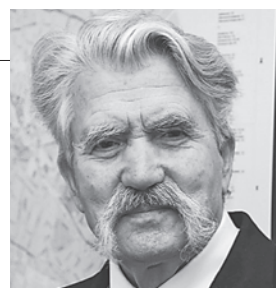

2 Після переходу 1 вересня на цифровий формат мовлення на Рівненщині п'ять районів залишаться без українського телебачення

6 24 серпня — 90 років з дня народження Левка Лук'яненка. За 25 років неволі дисидент пройшов сім кіл пекла й виніс уроки, що досі не втратили актуальності

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СУБОТА, 18 СЕРПНЯ 2018 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№155 (6271)

ЦИТАТА ДНЯ

ВОЛОДИМИР ОМЕЛЯН: *«В умовах війни про жодну співпрацю з Російською Федерацією не може йтися. Дії України мають бути жорсткими та адекватними».*

Міністр інфраструктури про ініціативу скасувати залізничне сполучення з РФ у відповідь на агресію Москви

Зарплата як дзеркало економіки

У ЦИФРАХ. Кількість працівників в Україні, заробітна плата яких перевищила показник у 10 тисяч гривень, сягнула 26,8%. Такі дані наводить Державна служба статистики після аналізу нарахованих зарплат за червень 2018 року. У 2017-му цей показник становив 17%.

А кількість працівників з мінімальною зарплатною знизилася до 7,4% з торішніх 9%. При цьому мінімальна зарплата зросла з 3200 до 3723 гривень. Також зменшилася частка українців, які отримують зарплати до 4 тисяч гривень — до 15,4% за підсумками червня 2018-го проти 24,4% 2017-го. При цьому частка працівників із зарплатами 8—10 тисяч гривень за рік зросла з 9,4% до 11%. Відносно стабільною залишається кількість працівників із зарплатами 6—8 тисяч гривень. За підсумками цього річного червня їх було 15,2% проти 15,5% торішніх.

Розмір і розподіл зарплат доводить загальну тенденцію щодо позитивної економічної динаміки в державі.

ЦИФРА ДНЯ

8 727 грн 05 коп.

становить показник середньої заробітної плати, який застосовуватимуть у визначенні коефіцієнта за червень 2018 р. для призначення пенсій

Потят без коліс

Фото Володимира ЗАККА

АГРАРНА ПОЛІТИКА. Дедалі активніше лунають голоси прихильників негайного скасування мораторію на купівлю-продаж сільськогосподарських земель. «УК» з'ясовував, наскільки обґрунтована їхня позиція

Газета для тих, хто приймає рішення

Триває передплата «Урядового кур'єра» на 2018 рік. Передплату приймають усі відділення зв'язку України. Також її можна оформити на сайтах: ДП «Преса» www.presa.ua УДППЗ «Укрпошта» www.ukrposhta.ua

ОПЕРАТИВНО

друкуємо закони України, укази і розпорядження Президента, урядові рішення, адже більшість із цих документів набирають чинності саме з дня опублікування в «Урядовому кур'єрі»

ОБ'ЄКТИВНО

висвітлюємо діяльність глави держави, роботу Кабінету Міністрів, органів виконавчої влади в центрі та на місцях

КОМПЕТЕНТНО

на запитання читачів відповідають авторитетні спеціалісти: урядовці, юристи, учені, лікарі

ПЕРЕДПЛАТНА ЦІНА

	для ветеранів війни, пенсіонерів, чорнобильців, студентів	для інших передплатників та підприємств і організацій
на 1 місяць	28 грн	50 грн
на 3 місяці	84 грн	150 грн
Соціальний передплатний індекс	40227	Передплатний індекс 61035

УВАГА! Послуга за приймання передплати на 2018 рік — безкоштовна.

У Києві газету також можна придбати в кіосках «Союздруку»

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ встановлені Національним банком України на **17 серпня 2018 року**

USD 2767.0533	EUR 3146.1396	RUB 4.1365	AU 326415.44	AG 4102.16	PT 214446.63	PD 234922.83
за 100 доларів США	за 100 євро	за 10 рублів	за 1000 грамів золота	за 100 грамів срібла	за 100 грамів платини	за 100 грамів палладію

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Віддалені села будуть без сигналу?

АКТУАЛЬНА ТЕМА. Після переходу 1 вересня на цифровий формат мовлення на Рівненщині п'ять районів залишаться без українського телебачення

Інна ОМЕЛЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

1 вересня Україна перейде на цифровий формат телемовлення. Це означає, що дивитися телевизор за допомогою звичайної антени, без відповідного тюнера, не зможе ніхто. Напередодні пілотне вимкнення аналогового сигналу відбулося в Києві та Кіровоградській області — особливих проблем не виникло. Чи будуть вони на Рівненщині? Відповідь шукаємо з допомогою експертів.

— Цифра в ефірі є з 2011 року, тож тема не нова. Проте з різних причин повний перехід на неї відтерміновували кілька разів. Більше відтягувати не можна: треба звільняти частотний ресурс для розвитку інших технологій. Частотного ресурсу зокрема дуже потребує швидкісний інтернет: маємо вже 4G, а в Європі — 5 і навіть 6G. До того ж головною проблемою аналогового мовлення завжди був неякісний сигнал. Тепер держава надає однаковий доступ до отримання інформації через телебачення всім громадянам, незалежно від місця проживання. Це зокрема 32 телевізійних канали. Та як вони цією можливістю скористаються, це вже інше питання, — розповідає **представник Нацради з питань телебачення і радіомовлення в області Дмитро Тарасюк.**

Фото з сайту ukr.media

А з телевизора лунає тиша...

Тож проблеми виникатимуть лише в тих, хто цього не зробив і до того ж має старий телевизор. Тобто сигнал зникне лише у віддалених селах, для яких ми досі ретранслювали його в аналоговому вимірі на передавачі 1967 року.

Коли вимкнуть аналогове телебачення, скажімо, в

Рівненській філії доведеться звільнити 20 працівників. Утім, переконаний Віктор Талімончик, ці фахівці не залишаться без роботи. «Навпаки, технічно я за те, щоб вимкнути і дрове радіо, й аналогове телебачення, і FM-мовлення. Тоді за 5 років усе перейде на цифру».

Щоправда, придбати тюнер цими днями стає дедалі дорожче: ще місяць тому його продавали за 350 гривень — тепер ціна від 550 (залежно від моделі). Додайте вартість кабелю та антени. Одне слово, в середньому перехід на цифру тепер для жителів краю обійдеться в тисячу гривень.

Утім, не тільки в цьому проблема, адже лише 75% території Рівненщини має цифрове покриття. Тож уже сьогодні жителів Демидівського, Радивилівського, Млинівського, Рокитнівського та Зарічненського районів попереджають про ймовірний телеколапс. До слова, така ситуація в усій Україні.

— Це пов'язано з недостатньою кількістю точок випромінювання сигналу, — уточнює Віктор Талімончик. — На Рівненщині, принаймні, є три мультиплекси, а в сусідній Білорусі на одну область їх припадає 16. Бізнес не поспішає інвестувати в нові мультиплекси. Навпаки, скажімо, сьогодні

А ТИМ ЧАСОМ

На Донеччині почали зведення ще однієї телевежі

Павло КУЩ,
«Урядовий кур'єр»

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ФРОНТ. На території Селидівської міської ради на Донеччині розпочали будівництво нової ретрансляційної телевізійної вежі. Робітники закладають фундамент під опори, згодом збиратимуть відповідні металеві конструкції. Як запевнив генеральний директор державного Концерну радіомовлення, радіозв'язку та телебачення Петро Семерей, згідно із встановленим графіком, усі роботи мають завершити до кінця листопада. А розпочавши роботу, 170-метрова телевежа транслюватиме українськомовні телерадіоканали на всю територію Донецької області, зокрема й на тимчасово окуповані населені пункти краю, де люди зачекалися достовірної інформації.

Об'єкт зводять позабюджетним коштом. А голова Донецької обласної державної адміністрації Олександр Куць, відвідавши днями будівельний майданчик, пообіцяв, що обласна влада максимально сприятиме реалізації цього проекту. Після тимчасової окупації проросійськими незаконними збройними формуваннями у 2014 році певної частини Донбасу та окупації ефіру проросійською пропагандою у прифронтовому регіоні за державні кошти вже встановили дві телевізійні вежі: на горі Карачун поблизу Краматорська на Донеччині та в селі Бахмутівка Луганської області. Серед подальших планів — зведення телевежі у Покровську Донецької області.

є одне вільне місце в Дубровиці та два — у Вараїші, вони не заповнені.

110-метрова телевежа, яку 2010 року почали зводити в Демидівському районі, могла б розв'язати проблеми з покриттям цифрою, але для завершення її

будівництва треба щонайменше 20 мільйонів гривень, яких немає. Зрештою, кажуть фахівці, це вже й нерационально. Щоб не залежати від бізнесу, потрібно будувати цифровий державний мультиплекс у всій Україні.

Шкільна форма: обирайте зважено!

ВАРТО ЗНАТИ. В Україні якість дитячого одягу регулюється державним стандартом (ДСТУ 4239:2003), що відповідає вимогам європейських екологічних стандартів, а гігієнічні вимоги до дитячих товарів — державними санітарними нормами та правилами, затвердженими наказом МОЗ №1138.

Тож, обираючи одяг для школяра, звертайте увагу на інформацію на етикетці про склад тканини та реквізити виробника, наголошують фахівці Міністерства охорони здоров'я.

Надавайте перевагу дитячим речам з максимальним вмістом натуральних волокон. Такі тканини забезпечують повітропроникність і тепловий комфорт. У синтетичному одязі (наприклад, зі 100% поліестеру) дитина пітнітиме та ризикуватиме переохолодитись і застудитись.

Для учнів молодших і середніх класів шкільна форма, блузки і сорочки, натільна білизна, шарпетки і колоти мають бути повністю натуральними або виготовленими зі змішаних тканин. Мінімальний вміст натуральних волокон — 50%. Натільна білизна для дітей до 7 років — тільки із натуральних тканин.

Старші школярі можуть носити шкільну форму або будь-який одяг другого шару як із натуральних, так і зі змішаних або штучних тканин. Натільна білизна має бути із натуральних або змішаних тканин (мінімальний вміст натуральних волокон — 50%).

Також звертайте увагу на:

✓ **якість пошиття**

Зважайте на крій, якість фурнітури, а також чи рівні рядки швів. Важливо, щоб ярлик у вигляді стрічки з інформацією щодо догляду був вшитий у шов — це свідчить про добросовісність виробника. І навпаки, якщо його нема або, наприклад, закріплений булавою.

✓ **зручність**

Шкільна форма не має обмежувати рухів дитини. Модні, але завузькі речі — невдалий вибір. Дівчатам молодшого шкільного віку не підходять спідниці-оливці, а хлопцям — вузькі брюки без резинки на поясі.

✓ **безпечність**

Уся продукція, яку купуєте для школи, повинна мати висновки Державної санітарно-епідеміологічної експертизи, що засвідчують безпечність товару. Зазвичай номер та дата висновку зазначені на етикетці. Копія висновку має бути у продавця.

Багатовекторність «човникової дипломатії»

Вікторія ВЛАСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

ГЕОПОЛІТИКА. Президент Петро Порошенко провів телефонну розмову з Федеральним канцлером Німеччини Ангелою Меркель. Співрозмовники скоординували позиції напередодні зустрічі канцлера ФРН та президента РФ, повідомляє департамент прес-служби АП. Петро Порошенко та Ангела Меркель також обговорили ситуацію на Донбасі та подальші зусилля, в тому числі миротворчі, для забезпечення прогресу в мирному врегулюванні.

Особливу увагу Петро Порошенко приділив питанню звільнення українських заручників та політичних в'язнів, які незаконно утримуються на тимчасово окупованих територіях та в Росії, зокрема необхідності негайного звільнення українського режисера Олега Сенцова. Окремо український та німецький лідери обговорили безпекові виклики, пов'язані з будівни-

цтвом газопроводу «Північний потік-2».

Як повідомлялося, президент РФ Володимир Путін збирається сьогодні по обіді відвідати Німеччину, де у палаці Мезеберг поблизу Берліна відбудуться його переговори віч-на-віч з Ангелою Меркель. Серед заявлених тем — ситуація в Україні та Сирії та антиросійські санкції. Проте до зустрічі з німецьким канцлером господар Кремля збирається заскочити до Австрії на запрошення глави австрійського зовнішньополітичного відомства Карін Кнайсль, яка цього дня бере шлюб.

В Австрії неохвально поставилися до запрошення на весільний банкет Володимира Путіна. Астрійський політолог Герхард Манготт, якого цитує DW, вважає, що це «завдає шкоди» Австрії. За його словами, майбутній візит «посилить підозру» в тому, що Австрія є «троянським конем Росії в ЄС». Крім того, за словами політолога, Путін отримує можливість

продемонструвати, що він не перебуває в ізоляції, а навпаки — його раді приймати в товаристві однієї з країн Євросоюзу.

Якщо цього тижня Петро Порошенко та Володимир Путін паралельно спілкувалися з Ангелою Меркель, то наступного тижня представники української та російської влади проведуть переговори з радником президента США з питань національної безпеки Джоном Болтоном. Ці зустрічі анонсувала прес-секретар Білого дому Сара Сандерс. Джон Болтон зустріне з секретарем Ради національної безпеки РФ Миколою Патрушевим у Женеві. А в Київ він прибуде наприкінці тижня, де планує взяти участь у параді з нагоди Дня незалежності та провести переговори з керівництвом держави.

Активізація американської «човникової дипломатії» у виконанні Джона Болтона не випадкова, адже у трикутнику Київ — Вашингтон — Росія за останні тижні накопичилося чи-

мало. Зокрема, введення чергових санкцій США проти Росії через отруєння російськими спецслужбами на території Великої Британії колишнього російського шпигуна Сергія Скрипаля. Ці санкції призвели до стрімкого падіння курсу рубля та економічних показників РФ. Не виключено, що Джон Болтон тиснучиме на російську сторону з вимогою негайно звільнити Олега Сенцова та здійснити обмін усіх українських політичних в'язнів. Це буде перша зустріч американського високопосадовця такого рівня з представником російської влади після славного звісного спілкування Путіна та Трампа у Гельсінкі. У Женеві Болтон дохідливо пояснить Патрушеву, що Москві не варто сприймати буквально всі заяви та обіцянки Трампа і що ніхто не збирається пробачати російському режиму ні війни в Україні, ні втручання в американські вибори, ані зухвалість російських спецслужб.

Київ і Тель-Авів близькі до угоди

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

ВІЛЬНА ТОРГІВЛЯ. Глава Адміністрації Президента Ігор Райнін провів зустріч зі співголовою Міждержавної спільної українсько-ізраїльської комісії з питань торгівлі

та економічного співробітництва, міністром екології Держави Ізраїль, міністром у справах Єрусалима Зеєвом Елькіним. Про це повідомляє департамент прес-служби АП. Під час переговорів було відзначено високий рівень політичного діалогу між Україною та Ізраї-

лем і тісну координацію двох країн на міжнародній арені. Сторони відзначили зростання торговельно-економічної співпраці та обговорили практичні кроки з пришвидшення підписання угоди про вільну торгівлю. Зеєв Елькін подякував українській владі за ефек-

тивні дії, які дають змогу ізраїльтянам відвідувати єврейські святині в Умані. «Ще раз хочу подякувати за ті зусилля, які робить Україна для забезпечення порядку та захисту такої величезної кількості туристів з Ізраїлю. Я знаю, що це непросто», — зазначив він.

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Потяг без коліс

Володимир КОЛЮБАКІН,
«Урядовий кур'єр»

Колись довелося бачити гумористичний малюнок: відправляють потяг — з промовами, оркестром, квітами, транспарантами, оплесками численного натовпу... А коліс нема!

Ця картинка постає перед очима, коли бачиш, як останнім часом посилюються аж до істеричних зойків розмови про нагальну потребу якнайскорішого запровадження земельного ринку. Навіть створили такий собі меморандум за скасування мораторію на купівлю-продаж землі.

Мовляв, давай-давай, запускай потяг! А коліс як не було, так і нема... Адже навіть найзавзятіші прихильники купівлі-продажу сільськогосподарських земель не дійшли єдиної думки, який вигляд матиме той ринок, на яких законодавчих підставах діятиме.

Законопроектів багато — закону жодного

Щоправда, у Верховній Раді припадають пилком без розгляду і найменшого руху багато законопроектів на цю тему. Ось останні. Є законопроект №5535 від 13.12.2016 (!), поданий групою народних депутатів: Олексій Мушак, Сергій Хлань, Павло Різаненко, Віктор Чумак та інші. Альтернативний законопроект №5535-1 «Про обіг земель сільськогосподарського призначення» від 28.12.2016 належить депутатові Аркадієві Корнацькому, відомому аграрієві.

Докладно ці законопроекти не аналізуватимемо, бо все одно жоден з них ще не дійшов до розгляду принаймні у першому читанні. Новіший №7112 від 14.09.2017 р. внесли пани Мушак і Хлань, до яких додалися Володимир Ар'єв, Андрій Тетерук, Юрій Береза та інші. Доля його така сама: одержано у Верховній Раді, й потому...

А питання, які слід з'ясувати, дуже важливі. Зокрема йдеться про проблему консолідації земель: брак законодавчої норми щодо цього може спровокувати численні випадки рейдерства. Голова земельного підкомітету аграрного комітету ВРУ народний депутат Олег Кулініч зауважує: «Потрібний механізм, який не дозволить рейдерам розбалаканувати діяльність наявних аграрних господарств. Інакше, викупивши земельну ділянку, розташовану посеред поля, рейдер отримає змогу заблокувати чи принаймні значно ускладнити використання всього поля. Свого часу ми не дуже розумно по-

дрібнили земельні масиви на багато ділянок, і разом з відкриттям ринку землі повинні визначити механізм формування нових масивів». Додамо, що саме питання консолідації земель одне з основних у земельному праві розвинених країн.

Крім того, на думку депутата, немає норм, які б убезпечували від масового скуповування сільськогосподарських земель транснаціональними компаніями. У законопроекті №5535 запропоновано дозволити придбавати землі сільськогосподарського призна-

Що дає право власності на землю, коли його ніхто не може гарантувати? Якщо тепер, без ринку, рейдери відбирають землю в аграріїв, то й надалі, з ринком, відбиратимуть так само.

чення юридичним особам, але заборонити юридичній особі мати у власності більш як 33% сільськогосподарських земель району. Але дієвим запобіжним засобом ця норма бути не може. Адже великий холдинг зазвичай складається з менших фірм, і відстежити зв'язки між ними не завжди вдається. Кожна з них прибере під себе 33%, а один відсоток лишається іншим охочим.

Ще один законопроект — урядовий — мали подати ще у липні. Додамо, що, відповідно до меморандуму з МВФ, у травні Верховна Рада повинна була вже ухвалити цей документ. Але на початку липня Прем'єр-міністр Володимир Гройсман повідомив, що уряд і досі працює над документом: «Ми працюємо з фермерами, вестимемо діалог з українським суспільством і пояснюватимемо. Будемо розуміти, що люди говорять, робитимемо з цього висновки».

Покупцем має бути фермер

Деякі положення майбутнього законопроекту вже оприлюднено. Уряд пропонує вводити не продавати землю іноземцям, заборонить продаж великим холдингам. Проте залишається актуальним запитання, яке вже не раз ставили, але чіткої відповіді так і не отримали: йдеться про продаж орної землі. А хто її купить, якщо холдингам не можна, а у простих фермерів на це грошей не вистачить?

На це в уряді є відповідь: покупцями земель сільськогосподарського призначення мають стати фермери, але для цього їх варто забезпечити довгостроковими доступними кредитами. Ще у квітні перший заступник міністра аграрної політики та продовольства Мак-

сим Мартинюк заявив: важливо, щоб єдиними покупцями земель сільськогосподарського призначення стали фермери, аби землі перейшли від тих, хто їх не може обробляти, до тих, хто готовий вести на них сільське господарство. На його думку, крім законопроекту про обіг земель, має бути ще один: про фінансово-кредитну підтримку ринку землі.

«Ми хочемо, щоб фермер купив землю, але йому треба десь узяти гроші. Зі ставками 20% на кредити в банках строком не більш як 5 років банки не

спроможні забезпечити фермерів фінансовим ресурсом для купівлі землі», — зазначив перший заступник міністра. На його думку, держава повинна створити кредитно-гарантійну агенцію, яка надаватиме дешеві та довгі кредити: під 3—4% річних у гривнях на 30 років. Отоді можна запроваджувати ринок землі.

Це пропозиція дуже слушна — таким шляхом розпочав свою знамениту реформу Петро Столипін. Та де ж цей законопроект? Адже охочі добратися до української землі вже намагаються на п'яти! Схожу пропозицію має Українська аграрна конфедерація (УАК): створення земельного банку з функцією фінансової структури другого рівня, що спеціалізується на залученні середньо- та довгострокових кредитних ресурсів під заставу землі для кредитування сільського господарства.

Законопроект щодо ринку землі фахівці УАК мають намір внести у вересні. Вони пропонують запровадити пілотний проект з відкриття ринку землі у кількох областях задля виявлення вузьких місць у земельному законодавстві, усунення технічних недоліків щодо обліку земельних ділянок та розроблення процедур з їх запобігання; моніторингу основних тенденцій щодо формування ринкової пропозиції земель, попиту та ціни на землю. УАК також пропонує у міру лібералізації ринку землі скасовувати окремі обмеження, чинні на попередніх етапах.

Що ще під сукном

Для запровадження ринку землі необхідно усунути розбіжності між відомостями у Держгеокадастрі та Державному реєстрі речових прав,

а також провести інвентаризацію державних земель. Однак з лютого лежить у парламенті без розгляду законопроект №8049 «Про внесення змін до Закону України «Про Державний земельний кадастр» щодо розширення переліку осіб, які здійснюють внесення відомостей до Державного земельного кадастру та надання відповідної інформації з нього».

Там запропоновано для виявлення порушень державної реєстрації земельних ділянок державними кадастровими реєстраторами, інженерами-землевпорядниками запровадити постійний моніторинг внесення відомостей до Державного земельного кадастру. Для цього передбачено проведення камеральних (у приміщеннях, де здійснюють реєстрацію) перевірок дій державних кадастрових реєстраторів, а також ухвалення обов'язкових до виконання рішень за підсумками таких перевірок. Хтось скаже, що це не потрібно і всі реєстратори у нас білі й пухнасті?

А ось ще важливий витяг із законопроекту: «Державний кадастровий реєстратор, який здійснює державну реєстрацію земельних ділянок, протягом семи робочих днів з дня реєстрації заяви перевіряє відповідність документів вимогам законодавства та за результатами перевірки здійснює державну реєстрацію земельної ділянки або надає заявнику мотивовану відмову в державній реєстрації».

Це дуже істотна норма, адже нині державний реєстратор не зобов'язаний перевіряти достовірність поданих йому документів і може переписати об'єкт на нового власника на підставі фальшивої грамоти, щойно написаної на коліні. То чому такий важливий законопроект досі не те що не внесено у залу голосувань парламенту, а навіть не розглянуто в комітетах?

Або: що дає право власності на землю, якщо його ніхто не може гарантувати? Якщо тепер, без ринку, рейдери відбирають землю в аграріїв, то й надалі, з ринком, відбиратимуть так само, якщо не поставити їм перепону.

Такою перепорою міг би стати законопроект №8121 «Про внесення змін до Земельного кодексу України та деяких інших законодавчих актів щодо протидії рейдерству». Щоправда, йому пощастило трохи більше — за чотири місяці такі дійшов до сесійної зали і прийнятий у першому читанні. Але коли відбудеться друге?

Як бачимо, наш земельно-ринковий потяг збираються запускати не те що без коліс — поки що навіть рейок не прокладено. Але давай-давай, рушай!

ПРОШУ СЛОВА!

Від народного суду — до суду Лінча?

Віктор ШПАК,
«Урядовий кур'єр»

Елементарний здоровий глузд підказує, що навіть найсправедливіше рішення суду спричинить нарікання і претензії однієї зі сторін судового процесу. Але головна функція судочинства в тому, щоб його вердикти задовольняли суспільство загалом. Однак саме з цим в Україні великі проблеми, бо довіра до вітчизняної Феміди з її посипаними доларами і євро кабінетами та трилітровими банками законсервованих зелених банкнот уже давно вкрай низька.

На переконання самих суддів, думку яких оприлюднив прославлений чесним підрахунком голосів виборців Сергій Ківалов, у цьому винуваті журналісти. Мовляв, «представники мас-медіа роблять із поодиноких фактів далекосяжні висновки, обвинуваючи мало не всю судову систему в переродженні й корупції». Заслужений юрист України має право на власну думку, але більшість українців навряд чи погодиться з його твердженням, що саме критичні матеріали журналістів «шкодять авторитету суду в суспільстві».

Навіть якщо вдатися до тотальної цензури і примусити ЗМІ співати лише дифирамби найчеснішим українським суддям, довіри до них це не додасть. Єдина панацея від тотального критичного ставлення до винесених іменем України, тобто нібито схвалених всіма нами, судових рішень — їх абсолютна чесність і прозорість, що мали б доводити насамперед люди в мантиях.

Журналісти не юристи, а тому можуть неправильно оцінювати всілякі правові й процесуальні нюанси. Крім того, судді мають оперувати не нормами моралі та справедливості, а конкретними вимогами закону, який теж може бути недосконалим чи навіть спеціально ухваленим у чийось корисливих інтересах.

Отож якщо суддя впевнений, що ухвалив юридично обгрунтоване рішення, він має бути кровно зацікавленим, щоб довести всім справедливість свого суспільно значимого вердикту. Найпростіший шлях до цього — прес-конференція для ЗМІ, де є змога особисто або за участі судді-спікера зрозумілою мовою пояснити, чим керувався слуга Феміди і чому вирок саме такий.

Однак будь-який журналіст, якому доводилося писати на судові теми, засвідчить, що наші судді не лише недоторканні, а й позбавлені обов'язку і найменшого бажання коментувати свої рішення. Нічим не зарадило у цьому сенсі навіть офіційне запровадження посад так званих суддів-спікерів, яким на громадських засадах доручили роз'яснювати представникам ЗМІ юридичну справедливість судових рішень.

Навіть за царських часів у судах була посада офіційного журналіста чи, за сучасною термінологією, речника, відповідального за співпрацю із представниками ЗМІ та їх інформування про суть і обгрунтованість резонансних для суспільства вердиктів людей у мантиях. За брежнєвських часів жодна критична публікація (звісно, якщо їй вдавалося прорватися через тотальну цензуру) не залишалася без обов'язкового реагування. Зате нині можна скільки завгодно писати чи розповідати в радіо- й телеэфірі про, м'яко кажучи, сумнівні вирoki Феміди, але не дочекатися ні справедливості, ні навіть елементарного коментаря згадуваних журналістами суддів з обгрунтуванням правильності їхніх дій.

Найгірніше, що ці роз'яснення потрібні аж ніяк не журналістам, а суспільству, бо недовіра до суду надто дорого всім нам коштує. І не лише у моральному плані, бо, як слушно заявляв нинішній Генпрокурор Юрій Луценко ще працюючи головою фракції «БПП» у Верховній Раді, «у країні, в якій немає суду, немає ні економіки, ні справедливості, ні міжнародних інвестицій, ні захисту прав людини».

А українські судді найвищого рангу і далі роз'яснюють юридично неграмотному народу, що «публічність суду» — це всього-на-всього «обов'язок діяти в публічних (загальнонародних, загальнодержавних) інтересах», а не коментувати, чому різні суди в одній і тій самій справі ухвалюють кардинально різні рішення, що неможливо у правовій державі. Високоосвіченим фахівцям-юристам, може, і видніше, як застосовувати закон (як чомусь вважає простий люд, у корисливих інтересах самих слуг Феміди). Однак не варто забувати, що заміною суду, який втратив довіру народу, стає суд Лінча, на якому юридичне кривоблудство вже нікого не врятує і не захистить.

Автомати замість паркувальників

Володимир ГАЛАУР,
«Урядовий кур'єр»

НА ЧАСІ. У Харкові планують впровадити автоматизовану систему контролю оплати вартості послуг із паркування транспортних засобів. Як повідомляє city.kharkov.ua, нова система дасть змогу контролювати дотримання правил зупинки транспорту, стоянки. Вона акумулюватиме інформацію про надходження оплати за паркування, а також передбачає фото- і відеофіксацію правопорушень. Рішення про впровадження системи на найближчу сесію міської ради підготували департаменти територіального контролю, інфраструктури та реєстрації міськради. Воно, за словами заступника директора департаменту територіального контролю Юлії Агафонової, дає змогу розробити сучасну автоматизовану систему контролю оплати вартості послуг з паркування транспортних засобів, встановлює порядок і умови її впровадження в місті. Фахівці визначають необхідну кількість спеціальних автоматів для міста.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

Органічна продукція в законі

Володимир КОЛЮБАКІН,
«Урядовий кур'єр»

АГРАРНА ПОЛІТИКА. На виконання Закону України «Про основні принципи та вимоги до органічного виробництва, обігу та маркування органічної продукції», що набуває чинності 2 серпня 2019 року, в Міністерстві аграрної політики та продовольства розпочали розробляти нормативні документи, які мають упорядкувати діяльність у цій галузі, повідомляє прес-служба Мінагрополітики.

Так, передбачено створення та введення в дію нового Державного реєстру органів сертифікації у сфері органічного виробництва та обігу органічної продукції. Щоб потрапити до цього реєстру, органи сертифікації повинні мати акредитацію відповідно до Закону України «Про акредитацію органів з оцінки відповідності» у відповідній галузі, належну матеріально-технічну базу, не мають права самі займатися торгівлею цією продукцією тощо. Міністерство приймає заявки від компаній, які бажають бути в згаданому реєстрі (перелік необхідних для цього документів та вимог є на сайті Мінагрополітики).

Також відповідно до вимог закону про органічне виробництво запроваджується чіткий механізм державного контролю за діяльністю операторів органічного ринку та органів сертифікації: моніторинг органічної продукції на ринку; перевірка діяльності органів сертифікації; вибіркова перевірка діяльності операторів ринку.

За порушення законодавства в галузі органічного виробництва встановлюється відповідальність. Зокрема за введення в обіг або реалізацію органічної продукції без відповідного сертифіката для юридичних осіб передбачено накладення штрафу в розмірі восьми мінімальних заробітних плат, для фізичних осіб — підприємців — п'ять мінімальних заробітних плат. За порушення закону для органів сертифікації передбачено накладення штрафу в розмірі від п'яти до 24 мінімальних заробітних плат.

Окрім того, власники торгових марок, які містять напис «органічний», «біо-», «еко-» тощо, мають право використовувати такі написи протягом 18 місяців з дня набрання чинності закону про органічне виробництво. Після 2 лютого 2020 року використання таких написів можливе виключно за умови наявності чинного сертифіката, виданого суб'єктом, внесеним до Реєстру органів сертифікації.

Щоб діти навчалися в комфортних умовах

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

НЕЗАБАРОМ ДО ШКОЛИ. В освітній напружена й відповідальна пора: триває підготовка навчальних закладів до нового навчального року. На Черкащині, розповів директор департаменту освіти і науки облдержадміністрації Валерій Данилевський, необхідно підготувати 603 загальноосвітні заклади, 430 дошкільних, також професійно-технічні та вищі. Нині майже на 75% виконано поточні ремонтні навчальних кабінетів, лабораторій, приміщень шкіл і дошкільних навчальних закладів. На завершальному етапі — оздоблювальні роботи з облаштування приміщень, де функціонуватиме нове обладнання кабінетів хімії, фізики, біології, LEGO. Більш як у 550 навчальних закладах області проведено ремонтно-профілактичні роботи власних теплових пунктів. Інженерні служби районних відділів освіти співпрацюють з інспекцією Держенергонагляду щодо участі в оглядах об'єктів теплового господарства, ліквідації недовліків.

Капітальні ремонти, зазначив директор департаменту, уже виконано в 13 автономних котельнях. Внутрішні системи опалення, дахи й покрівлі відремонтовано в 30 закладах. У 27 здійснено реконструкцію, замінено інженерні мережі, проведено капремонта внутрішніх туалетів. У понад сотні закладів частково замінили віконні блоки на металопластики. Утеплювали фасади, відремонтували спортивні зали, їдальні, харчоблоки із заміною мереж водопостачання і каналізації. У кількох закладах встановлено твердопаливні котли. Однак, як вважають у департаменті освіти і науки, роботи з підготовки до опалювального періоду в районах, містах та об'єднаних територіальних громадах варто прискорити, щоб діти мали змогу навчатися в комфортних умовах.

ЦВК ІНФОРМУЄ

ПЕРЕЛІК

громадських організацій, яким Центральною виборчою комісією надано дозвіл мати офіційних спостерігачів під час проміжних виборів депутатів сільських, селищних рад 23 вересня 2018 року, повторних виборів депутатів сільських, селищних рад та сільських, селищних голів 23 вересня 2018 року, перших та позачергових виборів старост сіл, селищ 23 вересня 2018 року

Назва громадської організації	Дата та номер постанови Центральної виборчої комісії, якою надано дозвіл мати офіційних спостерігачів	Вид місцевих виборів, під час яких надано дозвіл мати офіційних спостерігачів
Всеукраїнська громадська організація «Передові правові ініціативи»	09.08.2018 № 117	Проміжні вибори депутатів сільських, селищних рад 23 вересня 2018 року, повторні вибори депутатів сільських, селищних рад та сільських, селищних голів 23 вересня 2018 року, перші та позачергові вибори старост сіл, селищ 23 вересня 2018 року
Громадська організація «ЛІГА ВИБОРЦІВ»	09.08.2018 № 116	Перші вибори старост сіл, селищ 23 вересня 2018 року

За новою формулою: як учитель фізики садівником став

СПРАВА ЖИТТЯ. У селі Новопетрівка на Миколаївщині селяни за прикладом земляка почали вирощувати плодові дерева та ягоди

Олена ІВАШКО,
«Урядовий кур'єр»

Кілька років тому сільський учитель Володимир Лопатін захопився новою для себе справою — на занедбаних землях Новопетрівки посадив плодові дерева. Перший фруктовий сад з'явився біля школи. Згодом ідею Володимира ошляхетнили село садами підхопили учні та вчителі, місцеві жителі. Нині в Новопетрівці вже кілька садків і скверів, які висадили небайдужі односельці, а чи не в кожному подвір'ї є фруктові дерева, саджанці яких подарував Володимир Лопатін.

Смородиновий бум

Ідея вирощувати сади і ягоди в нинішнього аграрного волонтера Лопатіна виникла випадково. Якось його дружина, вчителька біології, поскаржилася чоловікові на занедбану ділянку біля школи, де учні займалися практичними роботами. Володимир запропонував посадити тут сад — і школі користь, і діти зможуть долучитися до праці.

Вибір впав на кущі золотистої смородини — рослини невибагливої, плоди якої більші й солодші, ніж у звичайної смородини. Не минуло й трьох років, як ділянка істотно перевтілилася і стала окрасою села і школи. А смородина дала небачений урожай.

Однак щороку купувати саджанці для вчителя задорого. Тож Володимир Вікторович вирішив спочатку самостійно опанувати смородинову науку, шукав інформацію, як розмножувати кущі відводками та щепами. Його завзятість, копітка праця й величезне бажання мали успіх. Він придбав земельну ділянку, яку засадив власними саджанцями смородини. Нині тут ростуть і плодоносять 350 кущів смородини золотистої.

Цей вид завезли в Європу зі США. Золотисту смородину вирощував ще Іван Мічурін, який вивів кілька нових сортів.

Як запевняє Володимир Лопатін, виростити золотисту смородину нескладно. Рослина морозо- і посухостійка, її не вражають хвороби, вона невибаглива до ґрунту, щорічно плодоносить — по 5—20 кілограмів з куща. Завдяки всім цим перевагам багато новопетрівців почали розводити смородинові чагарники. А садівництво стало не лише задоволенням,

Володимир Лопатін із захопленням розповідає про тонкощі агрономічної науки і практики

а й можливістю істотно поповнити сімейний бюджет.

«Тут буде місто-сад»

Завдяки Володимирові Лопатіну біля школи висаджено вже два садки. Один з них вишневий, а в другому, що займає площу 48 соток, плодоносять кілька сортів груш і яблук, вишня, смородина, персики, мигдаль, виноград. Працюють у саду учні та вчителі, односельці. Ніхто їх не змушує — допомагають самі, розуміючи важливість праці та очікуючи на гарний урожай. Адже зібрані фрукти підуть до

помогти, навчити. Навіть я захопилася і вмовила чоловіка посадити сад».

Володимир Лопатін переконаний, що сад — перспективна справа для об'єднаної територіальної громади: «На території ОТГ є занедбані землі й ділянки, що заросли бур'яном. Чому б їх не використовувати для наповнення бюджету громади, підвищення добробуту села? Наприклад, посадити громадський сад, заробляти на продажу власноруч вирощених фруктів і ягід. Витрачати зароблене є куди — дороги, комунікації, інша інфраструктура».

Володимир Лопатін виступає за те, щоб у всіх сільських школах викладати ази агрономічних наук — факультативно або ввести спеціальний курс чи гуртки.

Ідалень школи і дитячого садка. Славним помічником Лопатіну став його учень Родіон, який настільки захопився основами догляду за деревами, що бачить себе в майбутньому агрономом.

Щиросердний і скромний Володимир Лопатін став гордістю села, його обрано депутатом Широкивської об'єднаної територіальної громади. Ірина Васильєва, начальник відділу освіти, культури, молоді та спорту Широкивської ОТГ, розповідаючи про Лопатіна, зазначає: «Цим хобі він захопив багатьох наших односельців та своїх колег, учнів. У всьому селі ростуть його дерева — роздає саджанці безоплатно. Усім, хто цікавиться, намагається до-

помогти, навчити. Навіть я захопилася і вмовила чоловіка посадити сад».

Лопатін виступає за те, щоб у всіх сільських школах викладати ази агрономічних наук — факультативно або ввести спеціальний курс чи гуртки.

Учитися ніколи не пізно

Володимир Вікторович не лише навчає всіх того, до чого дійшов самотужки завдяки власній практиці. Він охоче навчається сам. 39-річним вступив до Миколаївського національного аграрного університету на факультет агрономії, який успішно закінчив 2015-го.

— У якийсь момент зрозумів, що книжкових та інтернет-відомостей недостатньо, тож вирішив здобути другу вищу освіту, — ділиться вчитель-агроном. — Ніколи не підозрював, що наука про землю може так захопити. Прочитав всю університетську бібліотеку. Роки навчання пролетіли непомітно, хоч здобуття освіти і доводилося поєднувати з роботою та сімейними турботами.

А ще Володимир Лопатін вдячний Українському проєкту бізнес-розвитку плодощовочівництва UHBDP, який працює на півдні України для фермерів і дрібних виробників за підтримки уряду Канади. По дрібках збирав цінну інформацію українських та ізраїльських агрономів, маркетологів, психологів, що спеціалізуються на бізнес-психології. Згодом став поступово вибудовувати лінію власного майбутнього бізнесу.

— Ніколи не думав, що займатися бізнесом настільки важко, — зазначає він. — Бізнес в Україні — це, по суті, виживання, постійна боротьба за свій сегмент на ринку збуту, а виживають, як відомо, найсильніші. Мало просто займатися улюбленою справою і вкладати всі сили у вирощування плодів, важливо ще вміти реалізувати продукцію за найкращою ціною.

Ландцюжок «виробництво — маркетинг — просування — продаж» вже вибудовується у вчителя фізики. Хтозна, за якою формулою фізики чи життя складеться подальша доля новатора-садівника. Він вивів власну: якщо у своє дітище вклав душу й сили, і рослина, і дитина завжди відповість вдячністю.

Фото автора

ЛЮДИ І ЧАС

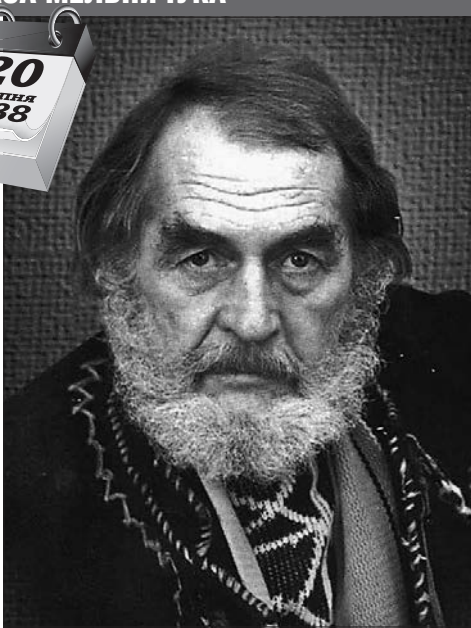
Авторська рубрика лауреата премії ім. Івана Франка Віктора ШПАКА («Урядовий кур'єр»)

80 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ТАРАСА МЕЛЬНИЧУКА

Поет
із гуцульського
краю

ТАЛАНТ. В історії української літератури та спротиву українців імперській владі уроженцеві села Уторопи на Косівщині належить особливе місце. Тарас Мельничук не був дисидентом, а в ув'язнення потрапив через свою поезію, коли надісланий ним до видавництва рукопис збірки віршів передали до КДБ. А в незалежній Україні творчість митця оцінено найвищою відзнакою — Національною премією імені Тараса Шевченка.

Переслідуваний і гнаний
за часів СРСР поет вже навіть
Шевченківським лауреатом не мав
власної хати і помер бездомним у лікарні

95 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ВІКТОРА ГЛУШКОВА

Українська мова
радянської кібернетики

ГОРДИСТЬ. «Недалеко той день, коли кожна людина носить із собою електронний блокнот, що є комбінацією плоского дисплея з мініатюрним радіоприйомопередавачем. Набираючи на клавіатурі цього блокнота потрібний код, можна буде у будь-якому місці на нашій планеті викликати з гігантських комп'ютерних баз даних будь-які тексти і зображення, зокрема динамічні». Ці слова із книжки Віктора Глушкова «Основи безперервної інформатики», виданої 1982 року, громадянам СРСР видавалася далекою фантастикою.

Насправді ще у 1964 році київські кібернетики запропонували створити праобраз сучасного інтернету — загальнодержавну автоматизовану систему збирання і обробки інформації для обліку, планування та управління народ-

ним господарством (ЗДАС). Однак проти цього повстали директори великих підприємств і чиновники найвищого рангу, які відчули загрозу незамінній для них адміністративній системі управління, й навіть ідеологи та кадебісти. Перші усвідомлювали, що точна статистика засвідчить утрату влади господарювання по-радянськи, а другі прагнули тотальної секретності, яку знищувала ЗДАС, дозволяючи у режимі реального часу стежити за роботою всього народногосподарського комплексу.

Світ досі впевнений, що перші персональні комп'ютери з'явилися у США, хоч насправді створена 1965 року в Києві машина для інженерних розрахунків (МІР) фактично стала прообразом звичних нам нині комп'ютерів. Це єдина радянська ЕОМ, яку заку-

пили США. Звісно, не для використання за прямим призначенням, а для вивчення, щоб створити власні персональні комп'ютери.

Однак звинувачувати американців у підступності підстав немає, бо в СРСР техніка типу МІР не мала жодних перспектив. Тут навіть друкарські машинки обліковували у КДБ, а в реальності існування побутових пральних машин-автоматів вірили лише ті, хто мав змогу побувати на Заході.

За сталінських часів кібернетику вважали лженаукою, яку офіційно іменували «продажною діркою імперіалізму». Лише прорив у космос, забезпечений генієм Сергія Корольова, змусив усвідомити, що без потужних обчислювальних машин цій галузі не обійтися.

Головним кібернетиком країни став Віктор Глушков, завдяки таланту і новаторським ідеям якого Київську лабораторію обчислювальної техніки і прикладної математики АН України в 1957 році реорганізували в Обчислювальний центр АН УРСР. На його базі 1962-го заснували Інститут кібернетики, який став всесоюзним центром розв'язання теоретичних і практичних завдань новітньої наукової галузі. Як і київський завод «Електронмаш» — флагман з випуску розроблених українськими науковцями ЕОМ, що їх використовували насамперед у військовій галузі.

Віктора Глушкова вважають росіянином, хоч його батько етнічний українець, а шкільні роки майбутнього кібернетика, якого за любов до математики однокласники прозвали Алгеброю, пройшли у місті Шахти, яке до 1923 року належало до України. Не дивно, що видатний вчений любив українські пісні й називав створені під його керівництвом обчислювальні машини дорогими для нього іменами: «Київ», «Дніпро», «Україна». І першу в СРСР Енциклопедію кібернетики не лише видрукувано в Києві, а й написано рідною для радянських кібернетиків українською мовою.

Завдяки генію Віктора Глушкова обчислювальні машини почали конструювати на міцній теоретичній базі створеної ним науки

90 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ЛЕВКА ЛУК'ЯНЕНКА

Патріот
із камери смертників

ПОСТАТЬ. «Коли ти бачиш дійсність та розумієш усю її несправедливість і в тебе не сверблять руки покласти їй край, тоді ти боягуз. Бачити, розуміти і не повстати супроти безмежної несправедливості — значить бути не людиною, а слимаком».

У цих словах багаторічного в'язня радянської імперії Левка Лук'яненка — його життєве кредо, що привело випускника юридичного факультету престижного Московського університету і цілком успішного партійного функціонера на шлях боротьби з режимом.

Сина безправних і безпаспортних колгоспників із Чернігівщини наприкінці 1944 року призвали в армію, бо орієнтувалися на зріст хлопця, а не на документи, яких у призовників на визволених від окупантів територіях не було. Левкові Лук'яненку пощастило двічі. По-перше, молодих солдатів, яким ще не виповнилося 18, не відправили на фронт. По-друге, хлопець аж до 1949-го служив на території Австрії, де на власні очі побачив, як живуть прості люди на «гнилому» Заході.

Хрущовська відлига, власний досвід гіркої життя в колгоспному «раю» і спілкування із селянами Радехівщини на Львівщині, куди Лук'яненка після здобуття вищої освіти направили штатним пропагандистом райкому компартії, спонукали 30-річного партійця до пошуку конституційних і мирних шляхів змін. Відповіддю комуністичної імперії стало звинувачення у «зраді Батьківщини» та «змові з метою захоплення влади». Левка Лук'яненка як організатора засудили до розстрілу, а шістьох його товаришів по підпільному гуртку — до ув'язнення терміном від 10 до 15 років.

Понад два місяці патріот провів у камері смертників, доки страту не замінили на максимальний строк позбавлення волі. Цей «гуманізм» був продиктований аж надто очевидним ідіотизмом звинувачення сімох ідеалістів із сільської глибинки Львівщини у намірі «захоплення влади».

Надалі Левко Лук'яненко більше не грався у підпілля. Він чесно і відверто заявляв про свою цілком конституційну і відкриту боротьбу за

права людини, захист українського народу від зросійщення та задеклароване законодавством СРСР право України на самостійність. Не дивно, що відміряний радянським кривосуддям термін він провів у неволі від дзвінка до дзвінка. І вже менш ніж через два роки після звільнення активний член Української Гельсінської групи Левко Лук'яненко як «невиправний рецидивіст» отримав ще 10 років ув'язнення і 5 років заслання.

За загальом 25 років неволі дисидент пройшов сім кіл пекла й виніс уроки, що досі не втратили актуальності. Один з них — про відмінність менталітету росіян і українців. Першим притаманні зневажливі відгуки про всіх «іно-

боротьби, розплатою за що стають ще більші біди, як було в роки Голодомору, сталінського терору тощо.

Задовго до краху СРСР Лук'яненко передбачив його розпад «спочатку на кільканадцять незалежних держав, а потім на близько сотні». Це єдина передумова перетворення імперської Росії на справді національне утворення, орієнтоване не на загарбання чужих земель, а на «покращення ладу у власному домі».

У незалежній Україні Левко Лук'яненко опинився на ролях весільного генерала, хоч злочинно було нехтувати його настановами. Зокрема що «яскраві плакати не замінять справедливої зарплати». Де-

«Війна закінчиться перемогою України і розвалом Росії», — передбачав Левко Лук'яненко

родців» — «хохлів», «арів» чи «чурок». І навіть не зі зла, а просто за правом «старшого брата». А почуте у відповідь «кацап» вони сприймають як смертельну образу і вияв «махрового націоналізму».

Навіть нібито переконані демократи-росіяни, які самі потрапили до радянських таборів, були просякнуті імперським духом. Нині, до речі, це продемонструвала реакція московських лібералів і опозиціонерів на анексію Путіним Криму.

А українцям великодержавний шовінізм далекий, їхня ахіллесова п'ята — толерантність до несправедливості та прагнення заради власного добробуту уникати активної

далі актуальніші його застереження проти перетворення держави на «велику богадільню», що гарантує соціальної захист «абсолютним ледарям, зате по руках і ногах зв'яже робочу і підприємливу людину».

На жаль, тотальна зрівнялівка, проти якої застерігав Левко Лук'яненко, перетворила більшість громадян України на однаково бідних, змушуючи чесних і працьовитих їхати на заробітки за кордон, а не дуже чесних займатися тінювим бізнесом, гарувати на нелегальних копанках чи ставати чорними лісорубами, бурштинокопачами і навіть археологами й трансплантологами.

125 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ЛЬВА ПАСВОЛЬСЬКОГО

Автор статуту ООН

ПОЛІТИКА. Вважається, що проект статуту ООН розроблено на міжнародній конференції, що проходила із 21 серпня по 28 вересня 1944 року в Думбартон-Оуксі (США). На ній представники країн антигітлерівської коаліції й Китаю підготували текст прийнятого для всіх документа, залишивши погодження кількох спірних положень на розсуд лідерів великих держав.

Однак основою ухваленого в Думбартон-Оуксі проекту став текст, запропонований США. Його фактичний автор — політолог Лео (Лев) Пасвольський, який народився у Павлограді на нинішній Дніпропетровщині. Він перейшов до США 12-річним, рятуючись разом з

родиною від чорносотенних погромів євреїв у царській Росії.

Випускник Колумбійського університету та Вашингтонського інституту економіки у роки Другої світової війни був спецпомічником державного секретаря США.

Для «чіпкого бюрократа», як називали Льва Пасвольського колеги, підготовка проекту статуту ООН стала кровною справою, адже колишній біженець, як ніхто інший, був зацікавлений у гарантуванні миру у світі та недопущенні будь-яких видів дискримінації. І саме запропонований США документ обрали за основу для обговорення, адже кожен його пункт написано з холодною головою і гарячим серцем.

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Зберегти автентичність

Лариса ВЕЛИЧКО
для «Урядового кур'єра»

ПОДИХ ІСТОРІЇ. У Софії Київській почалися планові реставраційні роботи. Собор святої Софії — одна з небагатьох споруд, які вціліли з часів Київської Русі. Подивитися на нього приїжджають люди з багатьох країн. Ця історич-

на та християнська святиня й досі зберігає нерозкриті таємниці. Щоправда, те, що розпочав будувати храм Володимир Великий, а завершив його син Ярослав Мудрий, — встановлений факт, на дослідження і доведення якого фахівці витратили немало часу.

Нинішні реставратори, які взялися відновлювати роботи

XI століття, під час підготовки виявили чергові історичні докази цього. У південній частині храму знайшли розписи, які доводять, що Софію зводили в два етапи. Докази заховані під шаром масляних фарб, нанесених майстрами минулого століття. «Коли Володимир, який був замовником Софійського собору, помер у 1015

році, йому на зміну прийшов Ярослав Мудрий, його син. Він намагався якомога швидше завершити спорудження собору. Не встигали налагодити виробництво мозаїки, бо це досить тривалий процес, тому вони замальовували поверхні фресками. Пізніше, після освячення, налагодивши це виробництво, докладали місця фресок знову мозаїкою. І це підтвердилось зараз, при цьому обстеженні», — розповідає генеральний директор Національного заповідника «Софія Київська» Неля Куковальська.

Тепер завдання реставраторів — зберегти унікальні витвори обох періодів, батька і сина. «Зараз ми робимо укріплення мозаїки. Перед тим як видаляти поверхневі забруднення пілососом, потрібно укріпити всі кубики смальти, які хитаються, спеціальним розчином», — пояснює реставратор Леонід Колонницький.

Закінчити реставраційні роботи, які виконує науковореставраційна майстерня заповідника, планують до кінця року. Кошти надав Кіпрський благодійний фонд.

ФОТО УНІАН

На Вінниччині молодь таборувала

Олег ЧЕБАН,
«Урядовий кур'єр»

ЛІТО-2018. У селі Митки Барського району Вінницької області відбулася військовопатріотична акція «Копайгородська Січ». Під час відкриття учасників дитячо-юнацького спортивно-патріотично-

го табору ознайомили із правилами проживання, технікою безпеки, також вони з неабияким зацікавленням послушали лекцію про зародження козацтва та повчилися бойовому гопаку під час майстер-класу. Загалом програма тижневого перебування у таборі була дуже насиченою. Так, дру-

гого і третього дня пройшли фізичні тренування. А ще організатори заходу провели лекції щодо впливу шкідливих звичок на здоров'я та про обов'язки гопаківця. У четвертий і п'ятий день молодь мала змогу побачити професійний майстер-клас рівня сокола з бойового гопака та усім табо-

ром сходити в похід. Кожного дня юні копайгородчани палили ватру та співали пісень. А під час закриття табору відбулися змагання «Забава» і нагородження учасників. Головна мета акції — сприяти патріотичному вихованню та залученню молоді до військовопатріотичних заходів.

Львівщина приймає форум суботніх і недільних шкіл

Микола ШОТ,
«Урядовий кур'єр»

НАШОГО ЦВІТУ. Протягом тижня на Львівщині триває світовий форум українознавчих суботніх і недільних шкіл. Така подія вперше відбувається у нашій країні. Учасниками її стали понад 200 наших співвітчизників із 36 країн з усіх континентів.

На форумі планують розробити дорожню карту, за якою рухатимуться українці діаспори в майбутньому, створюючи но-

ву українознавчу школу. Українських суботніх і недільних шкіл у закордонні з кожним роком стає дедалі більше. За словами директора Міжнародного інституту освіти, культури та зв'язків з діаспорою Ірини Ключковської, родина, церква, школа — три чинники, які визначають українця за кордоном. Директор департаменту з питань культури, національностей та релігій Львівської ОДА Мирослава Туркало на брифінгу з приводу роботи форуму зазначила, що завдяки світовому

українству ми можемо нести правду про події в Україні та займатися популяризацією нашої держави, культури й мистецтва далеко за її межами.

Програма форуму насичена й змістовна. Проходить міжнародна конференція «Українська мова у світі», працюють лабораторії творчих ідей. Учасникам представили перше соціологічне дослідження, яке провели працівники Міжнародного інституту освіти, культури та зв'язків з діаспорою (МІОК), щодо стану та

потреб сучасної українознавчої школи за кордоном. Цікавим і захопливим має бути також дефіле українських учителів із 36 країн світу в національному одязі від дизайнера Людмили Седової. Крім того, суботнього вечора вчителі насолоджуватимуться концертом «Українська пісня» на стадіоні «Арена Львів». Учасники форуму побувають також в Яворівському районі, де зможуть пройти майстер-клас з виготовлення знаменитої яворівської забавки.

У Слов'янську відкрили виставку газет минулих років

Павло КУЩ,
«Урядовий кур'єр»

ПОЧИТАЄМО. Друковані періодичні видання залишаються своєрідними щоденниками, зазирнувши в які, можна відшукати і пригадати чимало зафіксованих дав-

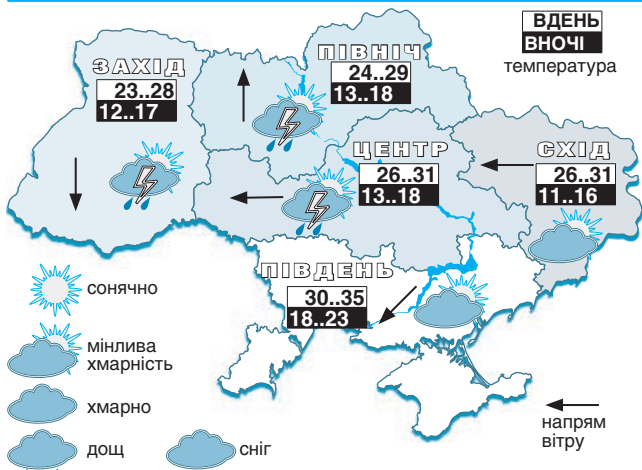
номинулих і призабутих подій. Саме цю особливість часописів врахували працівники Слов'янської центральної міської бібліотеки, які влаштували у читальному залі виставку «Періодичні видання Слов'янська минулих років». Підшивки місцевих газет дис-

тали з архівів, готуючись відзначати у вересні День міста, і жителі вже оцінили ініціативу: у бібліотеці чимало охочих заглянути в минулі будні Слов'янська та його жителів.

На виставці представлено різноманітні міські та багатотиражні видання тутешніх під-

приємств — періодичні друковані сторінки історії міста, де публікації та знімки зафіксували всі головні події. Виставка працюватиме протягом місяця, і вже очевидно, що охочих помандрувати сторінками газет у минуле не бракуватиме.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 19 СЕРПНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+13 +18	+24 +29	Черкаська	+13 +18	+24 +29
Житомирська	+12 +17	+23 +28	Кіровоградська	+13 +18	+26 +31
Чернігівська	+13 +18	+24 +29	Полтавська	+12 +17	+25 +30
Сумська	+13 +18	+24 +29	Дніпропетровська	+14 +19	+27 +32
Закарпатська	+13 +18	+26 +31	Одеська	+18 +23	+28 +33
Рівненська	+12 +17	+23 +28	Миколаївська	+17 +22	+30 +35
Львівська	+12 +17	+23 +28	Херсонська	+18 +23	+30 +35
Івано-Франківська	+12 +17	+22 +27	Запорізька	+16 +21	+28 +33
Волинська	+12 +17	+23 +28	Харківська	+10 +15	+25 +30
Хмельницька	+13 +18	+23 +28	Донецька	+14 +19	+27 +32
Чернівецька	+13 +18	+23 +28	Луганська	+10 +15	+25 +30
Тернопільська	+12 +17	+23 +28	Крим	+18 +23	+28 +33
Вінницька	+13 +18	+24 +29	Київ	+16 +18	+25 +27

Укргідрометцентр

ОГОЛОШЕННЯ

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ПІДОЗРЮВАНОГО
(при здійсненні спеціального досудового розслідування)
Підозрюваний Делієв Сергій Сергійович, 02.12.1994 р.н., зареєстрований за адресою: Донецька область, м. Вугледар, вул. Шахтарська, 8, кв. 83, на підставі ст.ст. 133, 135, 297^а КПК України Вам необхідно з'явитися до Управління Служби безпеки України в Житомирській області (м. Житомир, вул. Феценка-Чопівського, 7), до старшого слідчого слідчого відділу Петрука М.В., р.т. (0412)405-279, для участі у слідчих та процесуальних діях у кримінальному провадженні № 2201706000000057 як підозрюваному у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 258^а та ч. 2 ст. 260 КК України, о 12 год. 00 хв. 22.08.2018 (для отримання письмового повідомлення про підозру, допиту, впізнання тощо). Нагадуємо про обов'язок заздалегідь повідомити про неможливість з'явлення. Поважні причини та наслідки неприбуття на виклик передбачені ст.ст. 138, 139 КПК України.

Повістка про виклик обвинуваченого до суду
Вінницький міський суд Вінницької області повідомляє, що за адресою: м. Вінниця, вул. Грушевського, 17, у залі судових засідань №40 21 серпня 2018 року о 09.15 год. відбудеться підготовче судове засідання в кримінальному провадженні за обвинуваченням Солода Андрія Володимировича, 19 червня 1976 року народження, у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 1 ст. 408 КК України.
У судові засідання викликаються сторона обвинувачення: обвинувачений Солод Андрій Володимирович та захисник Гавриленко Микола Кирилович.
Явка учасників процесу обов'язкова. В разі неможливості з'явитися до суду, просимо повідомити про причини неможливості прибуття в судове засідання.

Справу розглядає колегія суддів у складі головуючого судді Каленяка Р.А., суддів Іванченка Я.М., Сичука М.М.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК
Підозрюваному Фірсову Івану Івановичу, 26.07.1959 року народження, уродженцю РФ, громадянину України, зареєстрованому за адресою: Луганська обл., м. Стаханов, вул. Бурбело, буд. 15, кв. 21, відповідно до вимог ст. ст. 133, 135 КПК України необхідно з'явитися 21.08.2018 о 10 год. до слідчого відділу 3 управління (з дислокацією у м. Северодонецьк Луганської області) ГУ СБ України в Донецькій та Луганській областях за адресою: Луганська область, м. Северодонецьк, пр-т Космонавтів, 18, до слідчого слідчого відділу 3 управління (з дислокацією у м. Северодонецьк Луганської області) ГУ СБ України в Донецькій та Луганській областях Чумакова Є.Р., для проведення процесуальних дій у кримінальному провадженні № 22018130000000251 від 23.07.2018.

У зв'язку із здійсненням інвентаризації активів ДП «ІНЖЕНЕРНИЙ ВИРОБНИЧО-НАУКОВИЙ ЦЕНТР ЛИТВА ПІД ТИСКОМ», код 05632466, приймаються претензії від кредиторів за адресою: місто Одеса, вул. Хімічна, 2, тел. 77 00 792.